

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Jitky Zavřelové v právní věci žalobkyně: **AD VIZE s.r.o.**, se sídlem náměstí Republiky 725/15, Brno, zast. JUDr. Jaromírem Josefem, advokátem se sídlem Velkomoravská 378/1, Hodonín, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2016, čj. 53247/16/5100-41458-711539, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 11. 2018, čj. 62 Af 11/2017-70,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Zajišťovacím příkazem ze dne 24. 9. 2014, čj. 3602798/14/3003-25201-711487, bylo žalobkyni (dále „stěžovatelka“) uloženo, aby okamžikem vydání zajišťovacího příkazu zajistila úhradu daně z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2014, která dosud nebyla stanovena, složením jistoty ve výši 3 282 402 Kč na depozitní účet správce daně. Proti tomuto rozhodnutí podala blanketní odvolání. Řízení o tomto odvolání bylo dne 2. 12. 2014 zastaveno, neboť stěžovatelka neodstranila, a to ani v prodloužené lhůtě, vady svého odvolání. Dne 17. 3. 2016 podala návrh na povolení obnovy řízení o vydání zajišťovacího příkazu. Také toto řízení o návrhu na povolení obnovy bylo zastaveno. Poté stěžovatelka dne 22. 4. 2016 požádala o zrušení zajišťovacího příkazu. Řízení o této žádosti bylo rozhodnutím Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj ze dne 25. 5. 2016, čj. 2529311/16/3003-80542-709749, zastaveno. Odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl. Následná žaloba byla Krajským soudem v Brně nyní kasační stížností napadeným rozsudkem zamítnuta.

[2] Krajský soud v napadeném rozsudku uvedl, že v posuzované věci je spor pouze o otázku, zda se v případě žádosti ze dne 22. 4. 2016 o zrušení zajišťovacího příkazu jednalo o zjevně nepřipustné podání ve smyslu § 106 odst. 1 písm. b) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2016 (dále jen „daňový řád“). Jediným opravným prostředkem proti zajišťovacímu příkazu je odvolání, které však již stěžovatelka podala. Podle obsahu nebylo žádost možno vyhodnotit jako podnět k nařízení přezkoumání zajišťovacího příkazu; přesto žalovaný zvažoval, zda by byly dány důvody pro přezkumné řízení ve smyslu § 121 odst. 1 daňového řádu. Po předběžném posouzení však nedospěl k závěru, že by byl zajišťovací příkaz vydán v rozporu se zákonem. Hodlala-li stěžovatelka zpochybnit nosné důvody zajišťovacího příkazu, jak učinila v žádosti ze dne 22. 4. 2016, mohla tak učinit jen prostřednictvím řádně odůvodněného odvolání podaného v zákonné lhůtě. Řízení o odvolání stěžovatelky však bylo pravomocně ukončeno. Na základě žádosti stěžovatelky ze dne 22. 4. 2016 správní orgány nemohly přezkoumávat důvody, o něž se opíral zajišťovací příkaz, čehož chtěla stěžovatelka svou žádostí dosáhnout. Proto správní orgány nepochybily, pokud se žádostí stěžovatelky ze dne 22. 4. 2016 věcně nezabývaly a podle § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu řízení o zjevně právně nepřipustném podání zastavily. Nikoliv řádný postup předchozího zástupce stěžovatelky nemůže změnit výše uvedené, jelikož se jedná o vnitřní záležitost vztahu mezi klientem a jeho zástupcem. Námitku, dle které daňová řízení, která vydání napadených rozhodnutí předcházela, jsou nezákonná, nepodložila stěžovatelka žádnou konkrétní argumentací, a rovněž se ani jinými řízeními soud v právě projednávané věci nemohl zabývat.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření k ní

[3] Stěžovatelka v kasační stížnosti namítá, že rozhodnutí správních orgánů jsou nesprávná a nezákonná nejen z důvodu, že jsou nepřezkoumatelná, ale taktéž z důvodu, že správní orgány nepřihlédly ke stěžovatelkou předloženým důkazním prostředkům.

[4] Žalovaný k této námitce uvedl, že důkazní prostředky předložené stěžovatelkou se týkaly pouze zajišťovacího příkazu. Jediným opravným prostředkem proti zajišťovacímu příkazu je v souladu s § 108 odst. 1 ve spojení s § 168 odst. 1 a 2 daňového řádu odvolání. Řízení o něm bylo zastaveno. Žalovaný se věcně nezabýval obsahem žádosti o zrušení zajišťovacího příkazu a stěžovatelkou přiloženými důkazními prostředky, ale posuzoval podání nejprve z procesního hlediska, tj. zda se jedná o přípustné podání, tj. může-li se jeho obsahem vůbec zabývat. Dospěl k závěru, že se jedná o zjevně právně nepřipustné podání ve smyslu § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu a napadené rozhodnutí správce daně potvrdil. Námitky týkající se nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů stěžovatelka nijak nerozvádí, naopak tato rozhodnutí jsou srozumitelná.

[5] Stěžovatelka rovněž namítá, že rozsudek krajského soudu je ryze formalistický, neboť se soud nezabýval otázkou, zda žalovaný v přezkumném řízení ve smyslu § 121 odst. 1 daňového řádu dospěl k řádnému a zákonnému závěru.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že předmětem soudního přezkumu bylo žalobou napadené rozhodnutí, kterým žalovaný potvrdil rozhodnutí správce daně o zastavení řízení zahájeného podáním žádosti o zrušení zajišťovacího příkazu ze dne 22. 4. 2016, nikoli soudní přezkum sdělení žalovaného o podnětu na přezkoumání zajišťovacího příkazu. Toto sdělení ani nepodléhá soudnímu přezkumu.

pokračování

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Kasační soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je vadou, ke které jsou správní soudy povinny přihlížet i bez námítky, tedy z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). Vlastní přezkum rozhodnutí je možný pouze za předpokladu, že napadené rozhodnutí splňuje kritéria přezkoumatelnosti. Tedy, že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, které je opřeno o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč krajský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Přezkoumal-li krajský soud rozhodnutí žalovaného, které pro chybějící odůvodnění nebylo přezkoumání vůbec způsobilé, zatížil vadou nepřezkoumatelnosti i své rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 6. 2007, čj. 5 Afs 115/2006-91).

[8] Stěžovatelka namítá, že rozhodnutí správních orgánů jsou nepřezkoumatelná. Tuto vadu však nijak nespécifikovala. Nejvyšší správní soud proto pouze obecně přezkoumal rozhodnutí správních orgánů a neseznal v těchto rozhodnutích žádnou vadu nepřezkoumatelnosti. Správní orgány dostatečně odůvodnily závěr, proč je na místě řízení o žádosti stěžovatelky zastavit podle § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu, a to z toho důvodu, že jde o zjevně právně nepřipustné podání. S ohledem na to, že se těmito rozhodnutími jiná otázka neřešila, jde o odůvodnění plně dostačující.

[9] Stěžovatelka dále namítá, že rozhodnutí správních orgánů jsou nesprávná a nezákonná, jelikož správní orgány nepřihlédly k předloženým důkazním prostředkům. Těmito důkazy se stěžovatelka snažila prokázat nesprávnost a nezákonnost zajišťovacího příkazu. Krajský soud ve svém rozsudku zcela jasně vysvětlil, že předmětem přezkumu právě projednávané věci je pouze otázka, zda se v případě žádosti ze dne 22. 4. 2016 jednalo o zjevně nepřipustné podání, a že nyní nelze přezkoumávat důvody, o něž se opíral zajišťovací příkaz.

[10] Stěžovatel obecně musí zásadně reagovat na argumentaci krajského soudu a uvádět, z jakých důvodů jsou závěry, které krajský soud v napadeném rozhodnutí uvedl, nesprávné. Pokud tak neučiní a pouze znovu zopakuje námítky, které uvedl v žalobě, aniž by jakkoliv reflektoval argumentaci krajského soudu, pak za předpokladu, že uvedené námítky krajský soud vypořádal a nelze v jejich opakování spatřovat setrvání na dříve vznesené argumentaci, která je nadále schopná obstát proti závěrům krajského soudu, nejsou takové námítky přípustné (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, ze dne 15. 9. 2009, čj. 6 Ads 113/2009-43, nebo ze dne 14. 6. 2016, čj. 1 As 271/2015-36).

[11] Na nyní vznesenou kasační námitku již dostatečně odpověděl krajský soud. Stěžovatelka na tuto jeho argumentaci nijak nereaguje a opomíjí ji. Z toho důvodu je daná námitka nepřipustná dle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se opírá o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

[12] Stěžovatelka dále namítá, že rozsudek krajského soudu je ryze formalistický, neboť se soud nezabýval otázkou, zda žalovaný v přezkumném řízení dospěl k řádnému a zákonnému závěru. Tato námitka je rovněž nepřipustná dle § 104 odst. 4 s. ř. s., byť z jiného důvodu a to, že ji stěžovatelka neuplatnila v podané žalobě. Krajský soud tak ani neměl povinnost se jí zabývat.

[13] Nad rámec nutného odůvodnění lze rovněž stran poslední námítky poznamenat, že se Nejvyšší správní soud ztotožňuje s žalovaným, který ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že předmětem tohoto soudního řízení není přezkum sdělení žalovaného o podnětu na přezkoumání zajišťovacího příkazu. Kasační soud rovněž souhlasí s krajským soudem, který uvedl, že se soud nezákonností jiných daňových rozhodnutí nemohl zabývat; meze jeho

přezkumu byly limitovány předmětem rozhodnutí žalovaného a jeho nosnými důvody. Stěžovatelka totiž i ve své kasační stížnosti zjevně i nadále směřuje zákonnost původně vydaného zajišťovacího příkazu a posuzování otázky, zda se žalovaný mohl věcně jeho zákonností zabývat na základě jejího návrhu na jeho zrušení. Předmětem řízení před krajským soudem mohla být pouze druhá z těchto otázek a v řízení o kasační stížnosti pak správnost úvah krajského soudu o této druhé otázce.

IV. Závěr a náklady řízení

[14] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil, proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 věty poslední s. ř. s. zamítl.

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka v soudním řízení úspěch neměla, proto dle uvedených ustanovení nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 15. ledna 2021

Petr Mikeš
předseda senátu